

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116220960
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116220960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o mal. dieťa M. K., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov matky: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, D. a otca: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, D., právne zastúpený JUDr. Jankou Chorvátovou, PhD. advokátska kancelária, A. A. XX, D., o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu, o odvolaní otca mal. dieťaťa proti čiastočnému rozsudku Okresného úradu Žilina č.k. 37P/95/2016-252 zo dňa 16.02.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd čiastočný rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním II., III. p o t v r d z u j e.

Čiastočný rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním ponecháva n e d o t k n u t ý.

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým čiastočným rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie na návrh matky, ktorým sa domáhala úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu rozhodol nasledovne:

I. Maloletú Viktoriu, nar. 21.03.2000 zveruje do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

II. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej M. sumou 250,- eur mesačne od 1.08.2016 do 31.12.2016 a sumou 200,- eur mesačne od 1.1.2017 všetko do 15. dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje k rukám matky.

III. Otec je povinný uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1.8.2016 do 28.2.2017 v sume 1050,- eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky.

IV. Týmto mení rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 15P/16/2014 zo dňa 5.9.2014 v časti úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej M..

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazom na ustanovenie § 24-28 § 62 § 75 § 76 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Po rozvode manželstva účastníkov konania boli maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s frekvenciou 1 týždňa rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 15P/16/2014-97 zo dňa 5.9.2014 právoplatným dňa 26.9.2014. Od rozhodnutia okresného súdu došlo k zmene pomerov na strane účastníkov konania, najmä maloletá M. vyrástla, dospelá, dokáže vyjadriť svoj názor a preto sú splnené podmienky pre zmenu a rozsudku úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej.

Vo veci zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky súd prihliadol k tomu, že maloletá má takmer 17 rokov, je predčasne zrelá, rozumovo vyspelá a dokáže zhodnotiť formu starostlivosti, ktorá vyhovuje jej charakteru a potrebám. Maloletá M. bez zaváhania prezentovala svoj názor súdu, dokázala veľmi

dobro vyhodnotiť situáciu aj príčiny jej nespokojnosti s prebiehajúcou striedavou starostlivosťou, preto súd podľa jej preferencie zveril ju do starostlivosti matky, ktorá je schopná zabezpečiť starostlivosť o maloleté dieťa a naplniť jej potreby stability a citového porozumenia. Maloletá má dobrý vzťah s otcom, vie si sama dohodnúť termíny stretnutí s ním, preto súd styk otca s maloletou M. neupravoval. Napriek zvereniu maloletej do osobnej starostlivosti matky obaja rodičia naďalej zostanú zákonnými zástupcami maloletej v plnom rozsahu.

Pri určovaní výživného súd vychádzal z pomerov otca ako osoby povinnej na výživu, z pomerov matky a pomerov maloletej, vyhodnotil príjmy rodičov maloletého dieťaťa ako aj potreby maloletej, jej mesačné výdavky. Vzhľadom k podstatným rozdielom v príjmoch oboch rodičov určil výživné vo výške 250,- eur mesačne počas obdobia, keď bol otec služobne na zahraničnej misii a nemohol poskytovať maloletej osobnú starostlivosť, pričom tak činila matka a súčasne od júna 2016 zabezpečuje bytové potreby. Vzhľadom na príjem otca mohol súd určiť vyššie výživné, pričom prihliadol k tomu, že v tom čase otec mal zvýšený príjem len dočasne a navyše maloletej platí stavebné sporenie, prispel i na študentský účet, na náklady na vodičský preukaz. Taktiež poskytol vecné plnenia nad rámec výživného. Od januára 2017 súd určil výživné 200,- eur podľa aktuálneho príjmu otca s prihliadnutím k okolnosti, že poskytol osobnú starostlivosť a vzhľadom aj na dobrý vzťah je predpoklad, že tomu bude aj v ďalšom období. Matka vzhľadom na svoj príjem môže poskytovať vyživovaciu povinnosť v materiálnej forme v nevyhnutnom rozsahu vzhľadom na svoje príjmové pomery, ktoré súd vyhodnotil ako primerané s ohľadom k jej vzdelaniu. Výživné súd určil od augusta 2016, v ktorom mesiaci bol návrh podaný, nakoľko v tomto čase matka zabezpečovala výlučnú starostlivosť o maloletú. Súd ma za to, že matka nie je povinná za tých niekoľko dní augusta 2016 pred podaním návrhu preukazovať okolnosti hodné osobitného zreteľa pre spätné určenie výživného. Zročné výživné za rozhodné obdobie august 2016 - február 2017 činí 1650,- eur. Vzhľadom k tomu, že otec v rozhodnom období uhradil výživné vo výške 150,- eur mesačne v mesiacoch august - november 2016 suma 600,- eur sa od uvedeného celkového zročného výživného odpočítala. Nedoplatok teda činí 1050,- eur, nedoplatok súd otca zaviazal uhradiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky s tým, že je schopný uhradiť uvedené výživné jednorazovo.

2. V zákonom stanovenej lehote proti čiastočnému rozsudku okresného súdu v časti výroku II. a III. podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním zmeniť s tým, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej M. sumou 200,- eur mesačne od 1.8.2016 do 15. dňa v mesiaci, na ktorý sa výživné poskytuje v prospech bankového účtu maloletej. Otec je povinný uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1.8.2016 do 28.2.2017 v sume 350,- eur v prospech bankového účtu maloletej M. v dvoch splátkach po 175,- eur mesačne spolu s bežným výživným do 2 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že sa súd pri rozhodovaní nevysporiadal so všetkými známymi skutočnosťami, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, neúplne zistil skutkový stav veci ku dňu, kedy tieto výroky čiastočného rozsudku vyhlásil. Vychádza vo svojom rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd určil otcovi spätné výživné na maloletú M. od augusta 2016 do decembra 2016 v sume 250,- eur mesačne počas obdobia, keď bol služobne na zahraničnej misii a nemohol tak poskytovať dcére osobnú starostlivosť sám. Otec v danom čase zasielal matke na obe maloleté deti spolu 300,- eur, z toho 150,- eur na výživu maloletej M.. Okrem zaslaného výživného 150,- eur mesačne prostredníctvom internetu maloletej M. zakúpil a zabezpečil doručenie všetkého oblečenia, obuvi, mobilného telefónu, a okrem toho uhradil vysoké mimoriadne výdavky na vodičský preukaz, ktorý si želala dcéra, zaplatil náklady na lyžiarsky výcvik. Po celý tento čas dobrovoľne platil a platí dcére príspevok na jej stavebné sporenie. Zabezpečil všetky potrebné hmotné veci, matka tým bola odbremenená od úhrady mimoriadnych výdavkov na dcéru v tomto období. Uvedené skutočnosti súd podľa názoru otca neobjektívne vyhodnotil tým, že matka dcére v tom období zabezpečovala stravu a bývanie. Bezprostredne so zročným výživným určeným vo výroku III. napadnutej časti rozsudku napáda týmto odvolaním aj súdom uloženú povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom. Súd v tejto súvislosti nevykonal objektívne dokazovanie, resp. žiadne dokazovanie a nie je z vykonaného dokazovania jasné, na základe ktorých preukázaných skutočností mal v čase rozhodovania za nepochybné, že otec disponuje takouto finančnou úsporou, aby ju mohol uhradiť do 30 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku. Po rozvedení manželstva s matkou maloletého dieťaťa riešil otázku bývania úverom na vlastný dvojizbový byt kvôli svojim deťom, absolvoval zahraničnú služobnú misiu, aby zarobil viac peňazí aj v záujme vyplatenia matke titulom vypořádania majetku po rozvedení manželstva z dôvodu zabezpečenia potrebných vecí pre maloleté deti, len na pôžičkách spláca mesačne sumu 332,74,- eur, po návrate z misie vrátil kamarátovi T. Q. 3000,- eur, ktoré mu požičal v súvislosti s kúpou

a opravami bytu v roku 2015. Jasne a zrozumiteľne preukázal súdu všetky svoje výdavky, kam šli, aj naďalej sú použité všetky jeho peniaze či úspory, o ktorých tvrdí, že by ich súd mal mať a použiť na úhradu zročného výživného. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neobjasnil objektívne, na základe akých skutočností považoval v čase rozhodovania o jednorazovej úhrade zročného výživného otcom na dcéru k rukám matky za nepochybné, že je v jeho možnostiach zročné výživné jednorazovo k rukám matky uhradiť. Poukázal na to, že súd sa nevysporiadal so zistením, že matka v priebehu roka minula množstvo financií, ktoré jej otec vyplatil titulom ich majetkového vyporiadania. Neozrejmla, ako naložila s takýmto množstvom peňazí, ani sa nevysporiadal s tvrdením matky v návrhu, že si požičala na dovolenku od svojho priateľa finančné prostriedky. Súd opomenul rešpektovať jeho čistý mesačný príjem od 1.1.2017 v dôsledku jeho zaradenia do výkonu služby vojaka v SR klesol na 1277,- eur v čistom za mesiac.

Má pochybnosť o schopnostiach matky maloletého dieťaťa rozumne a starostlivo hospodáriť s financiami, čo nemôže požívať ochranu zo strany súdu, ktorý prostredníctvom napadnutej časti rozhodnutia opätovne matke zveruje do rúk financie, ktoré sú určené pre potreby čoskoro plnoletej dcéry Viktórie. Ak je dcéra, ktorá podľa názoru súdu, je rozumná, citlivá, múdra mladá žena, ktorá aj keď nie je biologickou dcérou otca taká dospelá, vzhľadom na jej rozumovú a vôľovú vyspelosť mal súd a mohol prihliadať na matkinu neschopnosť rozumne hospodáriť s peniazmi rozhodnúť tak, že by otec uhradil výživné v prospech maloletej dcéry na jej osobitný bankový účet, s ktorým by disponovala dcéra a s ktorým by si uhradila všetky svoje potreby a náklady. Podľa jeho názoru je spravodlivé a v najlepšom záujme dieťaťa, aby už poberateľom výživného bola samotná M. ako 17-ročné dievča, pretože vzhľadom na jej rozumovú a vôľovú vyspelosť a zistený skutkový stav, je schopná si z takto uhradeného výživného otcom zabezpečovať všetky svoje potreby okrem bývania, ktoré je povinná zabezpečovať matka.

3. K odvolaniu otca proti čiastočnému rozsudku okresného súdu podala písomné vyjadrenie matka maloletého dieťaťa. Navrhovala odvolaciemu súdu rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu. Vo svojom vyjadrení uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie otca maloletej M., že jej mesačne na maloletú M. posielal 150,- eur počas svojho pobytu na misii v Afganistane. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie otca, že jej zakúpil a zabezpečil doručenie všetkého oblečenia, obuvi a mobilného telefónu. Veci a obuv jej zabezpečil, až keď sa vrátil z misie a to v čase, keď po jeho návrate chvíľku bývala u neho. Čo sa týka mobilného telefónu, tento otec zakúpil pre svoje vlastné používanie počas doby na misii v Afganistane, používal ho 6 mesiacov a dcére ho odovzdal až po návrate. Otec maloletej M. mal mimoriadny výdavok titulom vodičského preukazu. Ona nemohla a nevedela zabezpečiť zo svojho príjmu takúto sumu, pretože ledva stačí pokryť základné životné potreby seba a detí. V období mesiacov 08/2016 do 12/2016 zabezpečovala stravu, bývanie, oblečenie, výlety, lekárne, obuv, školu, tankovanie a pod. sama. Snaží sa deťom poskytnúť všetko, čo je v jej silách. K tvrdeniu otca maloletého dieťaťa, že jej v priebehu roka 2015 a naposledy v septembri 2016 sumou 3.075,- eur vyplatil sumu 15.000,- eur titul vyporiadania majetku. Z kúpno-predajnej zmluvy vyplýva, že bol predaný 3-izbový byt a kupujúci vyplatili zostatkový úver v banke, zvyšnú zostatkovú kúpnu cenu vyplatili kupujúci v časti jednej polovice, t. j. 10.943,50,- eur na účet predávajúceho, t. j. otca a druhú časť na jej účet vo výške 10.943,50,-. Otec maloletých detí vyplatil časť BSM a to tak, že z prvej misie zaslal sumu 1000,- eur a v septembri 2016 sumu vo výške 3.057,- eur. Je to suma, ktorú ona vložila do kúpy spoločného bytu predajom svojho bytu v Prešove. Ona po rozvoде musela nájsť podnájom, nepripadalo do úvahy, aby si zobrala hypotéku. Pokiaľ otec tvrdí vo svojom odvolaní, že nevie rozumne a starostlivo hospodáriť s financiami, tak podotkla, že peniaze, ktoré dostala za predaj bytu od kupujúcich, postupne investovala na zariadenie podnájmu, nakoľko prenajatý byt bol nezariadený. Mesačný príjem nepostačuje na plnohodnotný život, ktorý by chcela zabezpečiť pre svoje deti. Otec maloletých detí napriek tomu, že trval na striedavej starostlivosti, dvakrát po sebe odišiel na misiu a všetka starostlivosť ostala výlučne na nej. Na obe deti prispieval mesačne sumou 300,- eur. Otec počas svojej misie nechal v novozakúpenom byte bývať pôvodného majiteľa so svojou rodinou. Otec vo svojom odvolaní voči čiastočnému rozsudku rozpisuje všetky výdavky spojené s prerábaním zakúpeného bytu, čo robí, podľa svojho vyjadrenia, pre dobro svojich detí, aby mal každý svoj kútik, svoje súkromie. Avšak zabudol, že od posledného pojednávania maloletá M. už u neho nebola a čo sa týka maloletého C., keďže doposiaľ nebola zrušená striedavá starostlivosť, túto naďalej dodržiavajú, C. si odovzdávajú po týždni. Preto nie je pravdivé tvrdenie otca, že na základe dohody maloletý C. je v jeho osobnej starostlivosti, ktorý výlučne sám uhrádza všetky jeho potreby, náklady na výživu. Maloletá dcéra k otcovi od posledného pojednávania nechodí, takže všetky veci nerobí pre dobro svojich detí, ale pre svoje pohodlie.

Nesúhlasí s návrhom otca, aby výživné bolo zasielané na osobný bankový účet maloletej. V predmetnom konaní sa rieši výživné, nie vreckové. Z výživného ona zabezpečuje základné potreby dieťaťa, predovšetkým stravu, hygienické potreby, oblečenie.

4. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa proti čiastočnému rozsudku okresného súdu a jeho obsahu sa kolízny opatrovník maloletého dieťaťa písomne nevyjadril.

5. K vyjadreniu matky maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca maloletého dieťaťa podal písomné vyjadrenie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Vo svojom vyjadrení naďalej trval na podanom odvolaní proti čiastočnému rozsudku okresného súdu žiadal o zmiernenie rozsudku súdu prvej inštancie. Navrhoval, aby odvolací súd neprihliadal na tvrdenia matky tým, že bude rešpektovať rozhodnutie odvolacieho súdu. Naďalej trvá na dôvodoch a skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní.

6. Krajský súd ako súd funkčne príslušne na rozhodnutie odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je otec maloletého dieťaťa v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP čiastočný rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku napadnutého odvolaním II. a III. v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalovaný aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Súd prvej inštancie na predmetnú vec aplikoval ustanovenia zákona o rodine, vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj z možnosti a schopnosti povinného rodiča. Zaoberal sa

podrobným spôsobom majetkovými pomermi rodičov maloletého dieťaťa s tým, že správne určil výšku vyživovacej povinnosti otca voči maloletému dieťaťu, ako aj nedoplatok na výživnom, ktorý je povinný rodič uhradiť.

14. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

15. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ustanovenie § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)